

DE GEMEENTERAAD VAN ROERMOND, gefotografeerd ter gelegenheid van de herdenking van de 100-jarige inlijving van Roermond bij het Koninkrijk der Nederlanden. *(foto Weers).*

EEN GROMPOT

door PIET VERSCHUUR

(Vervolg).

Daarom krijg ik nu driemaal daags haar afschuwelijk brouwsel te slikken, dat volkomen onschadelijk is, zegt ze, en zeer weldadig op mijn verstand werkt! Wees dus niet al te verbaasd als je dezer dagen hoort, dat ik gebarsten ben. En denk er aan, dat wanneer dat gebeurt, jij voor de rechtbank getuigt, dat ik met voorbedachten rade vermoord ben!"

„Maar waarvoor heb je dan toch eigenlijk een vrouw?"

„Maar waarvoor heb jij dan toch eigenlijk je oom Jacob?"

„Kan ik nou helpen dat ik een oom heb?"

„En ik kan niet helpen, dat ik een vrouw heb. Ik trouwde haar niet; ze deed het mij. Heb ik je niet verteld, dat ik haar het hof maakte om kapitein Blink, van de „Heemskerk" in zijn kielzog te varen. Ik heb altijd met Blink overhoop gelegen, en toen ik zag, dat hij een oogje op Mina had, begon ik ook naar haar te vrijen en — voor ik goed wist waar ik was, had ze me getrouwd. Als ik nou Blink tegenkom, kijkt hij me woedend aan, omdat Mina met mij getrouwd is en ik kijk hem nog woedender aan, omdat hij haar niet getrouwd heeft. Het klinkt misschien berouwvol, maar ik zou Blink alles vergeven als hij haar schaakte."

„Zeg, kapitein, als je nu eenmaal wil hebben dat ze wegloopt, laat ze 't dan met mijn oom doen, dan zijn we allebei gebaat!'

„Sst!" zei de kapitein tragisch, „daar komt ze! Hmm!"

Mevrouw Blommers kwam den tuin in met een groot glas. Ze knikte stijfjes tegen mij en zei toen:

„Hier, Blommers, drink dit op!"

„Zet maar even neer, lieve, ik zal het aanstonds uitdrinken, als ik met mijn werk hier klaar ben."

„Nee, nee! Drink dadelijk uit! Ik moet het glas omwasschen."

Met een wanhopigen blik op mij, dronk de kapitein het glas leeg.

„Kan ik u ook dienen met een glas kruidenwijn, mijnheer Verschuur? Het is verwonderlijk zoo goed als mijn man er zich bij bevindt."

Diplomatiek antwoordde ik, dat ik gaarne van haar welwillend aanbod gebruik zou maken, doch dat ik zware hoofdpijn had en vreesde dat dit er erger door zou worden.

„O, maar daar is mijn kruidenwijn uitstekend voor," antwoordde mevrouw Blommers op een toon, die geen tegenspraak duldde. „Als de kapitein hoofdpijn heeft gaat ze er dadelijk mee weg. Ik zal uw vrouw het recept ervan geven!"

Zij stevende weg met het leege glas, terwijl de kapitein haar somber nakeek.

„Dat is nou net iets voor haar om twist en tweedracht te zaaien in eens andermans huishouden. Als het mij niet tegen de borst stuitte om een vrouw te slaan, zou ik haar een opstopper verkoopen, die haar weer tot haar zinnen zou brengen."

„Misschien is het gelukkig voor sommige lieden dat een zedelijk vooroordeel den mensch verbiedt, om zijn oom te vermoorden," merkte ik op. De kapitein schoot op eens in een hartelijken lach.

„Mijnheer Verschuur," zei hij „heb je mij niet eens verteld dat die gekke ouwe paai — excuseer, ik bedoel je oom — last heeft van rheumatiek?"

„Ja, dat is zoo! Hij houdt soms klaagliederen, welke die van Jeremia in lengte beduidend overtreffen."

„Luister, ik heb een plannetje!"

Hij leunde over de heg en fluisterde mij iets in het oor.

„Bravo, kap'tein!" riep ik uit, toen hij mij zijn plan geopenbaard had. „Er is een goed novellist in u verloren gegaan. U heeft talent om een complot te smeden."

„Dus je stemt toe?"

„Zeker! Ik zal mijn rol er in spelen, maar — ik ben niet verantwoordelijk voor uw handelingen."

De kapitein grinnikte, terwijl hij weer aan zijn arbeid toog en toen een uur later zijn vrouw opnieuw met een glas van haar brouwsel kwam aandragen, dronk hij den lijdensbeker zonder mopperen tot den bodem alleen opmerkende, dat de wijn zoo sterk was dat deze hem naar het hoofd steeg.

* * *

Aan het diner den middag stelde oom Jacob een nauwkeurig onderzoek in naar onze inkomsten en uitgaven. Hij was verschrikt over onze gasrekening en raadde mij aan onmiddellijk een watermeter te nemen. Voorts wilde hij er mij toe overhalen om mijn reclame in te dienen over de inkomstenbelasting.

Terwijl hij aldus voortging zijn neus in mijn zaken te steken, verhardde mijn gemoed en kwam ik tot het besluit den kapitein op hem los te laten. Ik gaf hem dus in alles volmondig gelijk en merkte terloops op dat ik door den guren noordenwind van morgen in den tuin bepaald rheumatische pijnen opgedaan had.

„Rheumatiek!" riep oom gretig uit. „je weet niet wat dat is. Als je een flauw vermoeden had welke onduldbare pijnen ik op het oogenblik in de vingers van mijn rechterhand heb, zou je niet durven spreken van rheumatiek! Wat weet jij van rheumatiek? Weet je wel dat 't de grootste moreele inspanning kost om de hevigste smart te verduren en te gelijker tijd een verstandige en aangename conversatie te leiden."

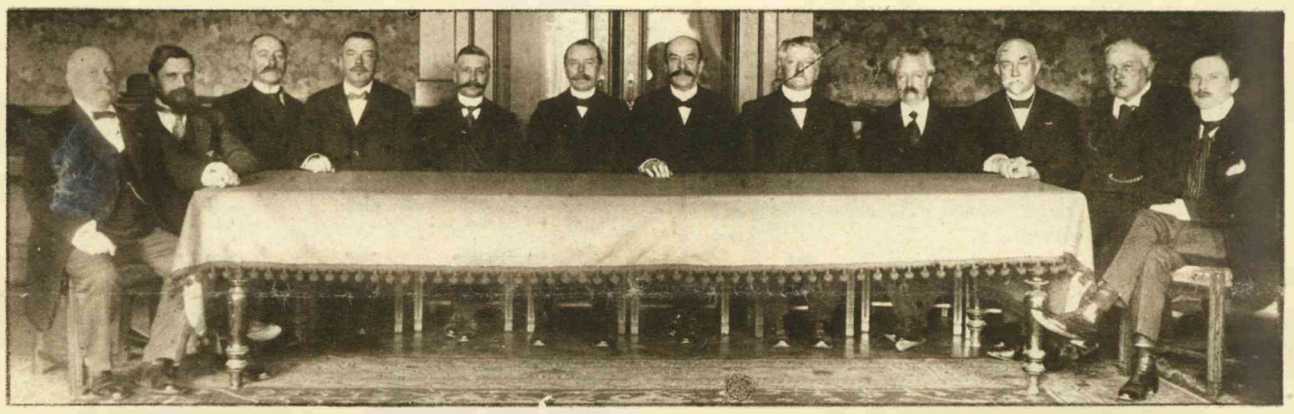
(Wordt vervolgd)



Pastoor VERBRAAK vierde 24 Maart te Malelang op Java zijn 80sten verjaardag. Het merkwaardige is, dat deze grijsaard 43 jaar onafgebroken in Indië heeft vertoefd waar hij o.a. de Atjeh-oorlog als Aalmoezenier van ons leger heeft medegemaakt.



Dr. H. P. v. PRAAG Sr. te Oudewater herdacht 26 Mei den dag, waarop hij 66 jaar medicus was. Dagelijks nog kan men voor zijn woning de tram zien stilhouden waaruit patiënten stappen, die hem komen consulteeren als specialist voor gal- en leverziekten. Allen, die hem kennen, wenschen ongetwijfeld den krassen 88-jarigen dokter, dat hij nog lang voor zijn vrienden en patiënten gespaard moge blijven.



HET HOOFDBESTUUR VAN DE LIBERALE UNIE, gefotografeerd ter gelegenheid van de Algemeene Vergadering op 22 Mei 1915 in „Parkzicht" te Amsterdam. V. l. n. r.: de heeren D. de Klerk; mr. A. F. v. Hall; mr. J. v. Gilse; mr. M. M. Schim v. d. Loeff; D. J. v. Houten; mr. P. Rink, onder-voorz.; mr. D. Fock, voorz.; A. Roodhuysen, secr.; W. P. Kops; mr. H. Smeenge; I. E. L. I. Breda Kleynenberg; J. B Ament, adj.-secr.



HOE DE ASPERGE GEOOGST WORDT. Een barstje in de gladgestreken bedden geeft de plaats aan waar er een zal doorbreken. Die wordt dan uitgegraven en afgebroken of afgestoken.



Het „bossen" der asperges.

ASPERGES

Een weet U hoe de asperge verkregen wordt?" Doe die vraag in deze enkele weken dat de meest aristocratische aller groenten op 't menu prijkt en van Uw tafelgenooten zal er op de tien wellicht geen enkele zijn, die wat meer van de blanke stengels afweet dan dat zij „onder den grond groeien". En juist de aspergeteelt is zoo interessant. Zoo heel anders dan die van andere groenten. Minder banaal. Peen, nietwaar, trek je zoo uit den grond als het loof groot genoeg is. Bloemkool zie je zoo maar „rijp worden"; spinazie is niets dan duizenden simpele blaadjes. In elk liefhebberij moestuintje tref je kropsla en rabarber... Met de asperge is het anders. Zooals de perzik onder de vruchten, de orchidee onder de bloemen, is de asperge de aristocrate van de groenten. Door haar uiterlijk al, door haar blank voorkomen en de mooie gelijkmatige bossen. Dan door den prijs, ja natuurlijk door den prijs, die zelden zoo laag daalt, dat zij binnen allemans bereik valt. En niet het minst door de zorg-eischende teelt. Enkele jaren duurt het aleer de aspergeplant eetbare wortels geeft. Want de witte stengels zijn niets anders dan de vleezige spruiten van den wortelstok der aspergeplant. Een jaar na het uitzaaien wordt het plantje overgeplaatst in een los-zanderigen bodem (Westland, Voorne, Bergen op Zoom). Naarmate de wortels opwaarts groeien, wordt de grond opgehoogd, zoodat die eigenaardige „bedden" ontstaan, welke speciaal aan de aspergecultuur eigen zijn.



EEN ASPERGEVELD. Het ophoogen der bedden teneinde de asperge zoo lang mogelijk te doen uitgroeien onder den grond.

In die bedden dringt de asperge opwaarts naar het licht... naar haar einde. Want daarop is de cultuur ingericht: dat zij tot vlak onder de oppervlakte doorgroeit en geoogst wordt, juist vóórdat zij doorbreekt. Want is zij eenmaal in het licht, dan wordt de stuwende kop direct blauw gekleurd. En ofschoon dit niets aan den smaak afdoet, wellicht door het minder ooglijke is de prijs wel 25% lager. Dus let de tuinder goed op het juiste moment van oogsten. De bedden worden daartoe met een blokje volkomen glad gestreken. Voortdurend, doch vooral in den ochtendschemer, vóór het licht ontledingskracht heeft, wordt gezocht naar barstjes en scheurtjes in die gladde oppervlakte. Want die wijzen aan, dat een asperge op het punt is door te breken. Voorzichtig wordt de aarde rondom met de hand weggegraven en zoo diep mogelijk de asperge afgebroken of afgestoken. Het gat wordt weer gevuld, weer gladgestreken en speurend gaan de oogen weer over de bedden. Geen barstje ontsnapt aan de geroutineerde oogen... Zoo uit de aarde heeft de asperge nog niet het blanke voorkomen als bij den verkoop. De vuilbruine schillen worden dan ook verwijderd: „geschroeid" worden ze en daarna „opgebost". Een uitgehold houtblokje van vasten inhoud bepaalt de grootte der bossen.

In het Westland komen meer dan 200.000 bos per seizoen aan de veiling. Dat seizoen is maar kort: van begin Mei tot 18 Juni. Die datum is de traditioneele dag, waarop de huurder, die zijn planten sterk wil houden zoodat zij een tiental jaren rendabel zijn, ophoudt met snijden.

NEDERL. ROTOGRAVURE-MAATSCHAPPIJ. LEIDEN.